

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Sa/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200271
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7021200271.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Petrou Vysaníkovou v právnej veci žalobkyne: J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom v B., D. X, právne zastúpenej: KubalaLegal s. r. o., IČO: 50 111 213, so sídlom v Košiciach, Rozvojová 2, proti žalovanej: Obec Kojšov, IČO: 00 329 258, Kojšov 3, právne zastúpenej: PUCHALLA, SLÁVIK & partners s. r. o., IČO: 36 860 930, so sídlom v Košiciach, Kmeťova 24, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Účastníkom n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 20.04.2021 doručenu Krajskému súdu v Košiciach ako správneho súdu (ďalej aj súd) v ten istý deň sa žalobkyňa domáhala, aby súd uznesením zakázal žalovanému pokračovať v zásahu do práv žalobkyne spočívajúcom v odmietnutí zrušiť záznam o trvalom pobyte pána U. V., nar. XX.XX.XXXX, evidovaný na adrese rodinného domu so súpisným č. XXX, postaveného na parcele registra "C" s parcelným č. 123, nachádzajúcom sa v katastrálnom území B., obec B., okres Y. a evidovanom na liste vlastníctva č. 611, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žiadala tiež priznať náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa v odôvodnení žaloby uviedla, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., obec B., okres Y., evidovaných Okresným úradom Gelnica, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. 611 ako:

- stavba so súpisným č. XXX, postavená na parcele registra "C" s parcelným č. 123, druh stavby: Rodinný dom (ďalej aj rodinný dom),
 - pozemok - parcela registra "C" s parcelným č. 123 o výmere 226 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
 - pozemok - parcela registra "C" s parcelným č. 124 o výmere 258 m², druh pozemku: záhrada.
- (spolu ďalej aj „nehnuteľnosti na LV č. 611“)

3. Ďalej žalobkyňa uviedla, že nehnuteľnosti na LV č. 611 nadobudla do výlučného vlastníctva v roku 2015 od svojej matky J. V. rod. B., nar. XX.XX.XXXX na základe darovacej zmluvy (Darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena - V518/2015 z 5.10.2015 - 146/2015). Pani J. V.A. v súčasnosti už nežije. Pokračovala, že pán U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v B. XXX, bol manželom alebohej J. V. a jeho užívacie právo k rodinnému domu ako dočasné užívacie právo bolo odvodené od súhlasu vlastníka rodinného domu, ktorým bola do roku 2015 nebohá J. V.Á. a následne (po prevode výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na žalobkyňu v súlade s vyššie uvedenou darovacou zmluvou) žalobkyňa. Žalobkyňa však ako výlučná vlastníčka nehnuteľností následne svoj súhlas s užívaním rodinného domu pánom U. V.M. odvolala. Túto skutočnosť oznámila U. V. (uvedené potvrdzuje aj

predžalobná výzva na vypratanie nehnuteľností zo dňa 10.12.2020, ktorá bola U. V. doručená dňa 14.12.2020).

4. Žalobkyňa skonštatovala, že U. V. nemá a ani v minulosti nikdy nemal k rodinnému domu, resp. k jeho časti vlastnícke alebo spoluvlastnícke právo, a v súčasnosti už nedisponuje ani užívacím právom k rodinnému domu.

5. Vzhľadom na uvedené podala žalobkyňa dňa 15.02.2021 žalovanému návrh na zrušenie trvalého pobytu U. V.M. evidovaného na adrese rodinného domu. Dňa 15.03.2021 bolo žalobkyni doručené písomné podanie žalovaného zo dňa 12.03.2021 označené ako „Odpoveď na výzvu zo dňa 15.02.2021“ (ďalej aj Odpoveď), v ktorom žalovaný medziiným uviedol, že v predmetnej právnej veci nemôže pristúpiť k zrušeniu trvalého pobytu pána U. V.. Žalovaný však v uvedenej Odpovedi svoje tvrdenia neodôvodnil náležitým spôsobom a nepredložil žiadne dôkazy na ich podporu. Postup žalovaného považuje žalobkyňa za flagrantné porušenie ustanovení zákona č. 253/1998 Z. z. a za zásah do práva žalobkyne na ochranu vlastníctva a s ním priamo súvisiaceho práva žalobkyne ako výlučnej vlastníčky rodinného domu domáhať sa v súlade so zákonom zrušenia záznamu o trvalom pobyte U. V., ktorý nedisponuje vlastníckym, spoluvlastníckym a ani užívacím právom k tomuto rodinnému domu. Dodala, že považuje postup žalovaného za šikanózne a priamo odporujúci ustanoveniam zákona č. 253/1998 Z. z. a zároveň je toho názoru, že v predmetnej právnej veci ide o učebnicový príklad postupu žalovaného v rozpore s ustanoveniami zákona č. 253/1998 Z. z..

6. Žalobkyňa uzavrela, že postup žalovaného je bezpochyby iným zásahom orgánu verejnej správy podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, ktorým žalovaný priamo (bezprostredne) a v rozpore so zákonom zasahuje do práva žalobkyne na ochranu vlastníctva a s ním priamo súvisiaceho práva žalobkyne ako výlučnej vlastníčky rodinného domu domáhať sa v súlade so zákonom zrušenia záznamu o trvalom pobyte U. V., ktorý nedisponuje vlastníckym, spoluvlastníckym a ani užívacím právom k tomuto rodinnému domu a súčasne ide o zásah, ktorého následky trvajú aj v súčasnosti, keďže k dnešnému dňu nedošlo zo strany žalovaného k zrušeniu trvalého pobytu pána U. V..

7. Prílohou žaloby bola medziiným aj písomnosť Obce B. zo dňa 12.03.2021 adresovaná právnomu zástupcovi žalobkyne označená ako Odpoveď na výzvu zo dňa 15.02.2021 (teda ako vyššie uvedené Odpoveď) s textom:

„Dňa 15.02.2021 bol Obci B. (ohlasovní trvalého pobytu) z Vašej strany doručený návrh na zrušenie trvalého pobytu p. U. V., trvalé bytom: B. XXX, XXX XX B., nar.: XX.XX.XXXX (ďalej ako „U. V.“) s odôvodnením, že p. U. V. nemá k rodinnému domu so súpisným číslom XXX umiestneného na parcele č. 123 k. ú. B.G., list vlastníctva č. 611 (ďalej len „predmetná nehnuteľnosť“) žiadne užívacie právo. Vo Vašom vyjadrení uvádzate, že Vaša klientka nadobudla predmetnú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva v roku 2015 na základe darovacej zmluvy.

Obec B.G. v uvedenom prípade nemôže pristúpiť k zrušeniu trvalého pobytu, nakoľko na základe dostupných informácií a dokladov existuje dôvodná pochybnosť o tom, že vzťahy k predmetnej nehnuteľnosti nie sú usporiadané tak, ako to uvádzate vo svojom návrhu. P. U. V. počas manželstva s p. J. V. nadobudol k predmetnej nehnuteľnosti práva vylučujúce zrušenie jeho trvalého pobytu, resp. priamo nepripúšťajúce podanie takéhoto návrhu (užívacie, resp. spoluvlastnícke právo).

V prípade, ak by Obec B. pristúpila k zrušeniu trvalého pobytu p. V. mohla by sa dopustiť porušenia ustanovenia § 7 ods. 1 písm. í) zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky.

Obec Kojšov rovnako disponuje informáciou, že p. V. odmieta, že malo dôjsť k zániku jeho práv k predmetnej nehnuteľnosti a medzi dotknutými osobami je v tejto otázke spor. O skutočnosti, komu svedčí vlastnícke či užívacie právo k nehnuteľnosti môže s konečnou platnosťou rozhodnúť výlučne súd. S ohľadom na predložené doklady a informácie bude zrejme nevyhnutné podrobiť usporiadanie vzťahov k nehnuteľnosti posúdeniu súdom.

Na základe vyššie uvedeného si Vás Obec B. dovoľuje odkázať na občianske súdne konanie, nakoľko takýto spor nemôže riešiť.

Preto Obec B. ako ohlasovňa trvalého pobytu Vášmu návrhu na zrušenie trvalého pobytu p. V. nateraz vyhovieť, a trvalý pobyt p. V. zrušiť v zmysle zákona, nemôže.“

8. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe konštatoval, že žaloba bola podaná oneskorene a zo strany žalobkyne ide o šikanózne vykonávanie práva. Navrhol, aby súd žalobu odmietol alebo ako nedôvodnú zamietol a žiadal priznať náhradu trov konania.

9. Žalovaný ďalej uviedol, že nehnuteľnosti na LV č. 611 obýva pán U. V. (ktorého vek je 86 rokov) nerušené približne po dobu 38 rokov, väčšinu času v manželstve so svojou manželkou J. V. rod. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX. Pokračoval, že prvá žiadosť o zrušenie trvalého pobytu pána U. V. bola žalovanému doručená dňa 12.10.2020, na ktorú žalovaný reagoval odpoveďou odoslanou dňa 16.10.2020 (podľa sledovania zásielky doručená dňa 19.10.2020) označenou ako „Návrh na zrušenie trvalého pobytu zo dňa 12.10.2020 - stanovisko ohlasovne - oznámenie overenia“ z ktorej vyplýva, že k návrhu na zrušenie trvalého pobytu neboli doložené všetky prílohy s poznámkou, že zrušenie trvalého pobytu pána U. V. nie je možné z dôvodu, že k predmetnej nehnuteľnosti nadobudol užívacie právo a možno aj právo spoluvlastnícke. Následne, dňa 29.10.2020, bola právnym zástupcom žalobkyne podaná druhá žiadosť o zrušenie trvalého pobytu pána U. V.Š. označená ako „Výzva na upustenie od nezákonného postupu obce B. a vykonanie okamžitej nápravy.“ Dňa 24.11.2020 žalovaný zaslal právnemu zástupcovi žalobkyne „Odpoveď na výzvu zo dňa 27.10.2020“, v ktorej sa pridržiava svojej zdôvodnenej argumentácie k nemožnosti zrušenia trvalého pobytu pána U. V..

10. Podľa názoru žalovaného, žaloba nesleduje dosiahnutie účelu, ktorý sleduje právna norma, ale práve naopak, jediným a pravým úmyslom žalobkyne je poškodiť žalovaného za to, že odôvodnene nemohol pristúpiť k zrušeniu trvalého pobytu pána U. V.A., a preto sa v uvedenom prípade nemôže jednať, a ani sa nejedná, o iný zásah orgánu verejnej správy. Už len samotné iniciovanie takéhoto konania poškodzuje dobrú povesť nie len žalovaného (Obce B.), ale priamo znižuje vážnosť a zasahuje do osobnostných práv a dobrej povesti starostu obce. Poukázal pri tom na rozhodnutie Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 992/99. Pokračoval, že žiadosť podaná právnym zástupcom žalobkyne dňa 15.02.2021 slúžila výlučne na to, aby žalobkyňa dodržala dikciu ustanovenia § 256 SSP, a teda aby bolo podanie žaloby urobené včas. S takýmto účelovým výkladom zákonných ustanovení k lehote na podanie žaloby sa nemožno za žiadnych okolností stotožniť. Žalobkyňa sa o údajnom zásahu do svojich práv dozvedela už v prvej odpovedi žalovaného a to dňa 19.10.2020. Subjektívna lehota na podanie žaloby je dvojmesačná a začína plynúť od momentu, keď sa osoba dotknutá iným zásahom orgánu verejnej správy o ňom dozvedela a zároveň kedy sa dozvedela aký orgán verejnej správy ho vykonal. V uvedenom prípade preto začala subjektívna lehota (údajne, keďže k žiadnemu zásahu nedošlo) na podanie žaloby plynúť dňom nasledujúcim po doručení odpovede žalovaného, t. j. dňa 20.10.2020 a uplynula dňa 20.12.2020. Objektívna lehota je dvojročná a plynie od vykonania iného zásahu. V uvedenom prípade začala objektívna lehota plynúť dňa 13.10.2020 (deň kedy žalovaný rozhodol o nezrušení trvalého pobytu pána U. V.) a uplynie 13.10.2022. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žaloba nebola podaná včas a žalobkyňa si ďalšími podaniami žalovanému len umelo predlžovala, resp. umelo stanovovala nový začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby. Takéto konanie žalobkyne je šikanóznym vykonávaním práva a je nevyhnutné ho odmietnuť podľa § 28 SSP resp. podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP.

11. Žalovaný ďalej uviedol, že iný zásah orgánu verejnej správy je definovaný prostredníctvom svojho obsahu a právnych účinkov. Obsahom iného zásahu orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy. Takýto iný zásah orgánu verejnej správy sa musí prejavovať navonok, a to priamym dotykom na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej, resp. právnickej osoby. V danom prípade, mal žalovaný vedomosť o tom, že pán U. V. v rozhodnom čase disponoval vlastníckym, spoluvlastníckym alebo iným právom k predmetnej nehnuteľnosti, žalovaný preto musel posudzovať tvrdenia žalobkyne s protichodnými tvrdeniami pána U. V. a informáciami, ktorými disponoval starosta Obce B.. Preto žalovaný nadobudol dôvodnú pochybnosť, že vzťahy k nehnuteľnostiam na LV č. 611 sú usporiadané tak, ako jednostranne uvádza žalobkyňa. Dodal, že v prípade, ak by žalovaný pristúpil k zrušeniu trvalého pobytu pána U. V. mohol sa dopustiť porušenia ustanovenia § 7 ods. 1 písm. f/ zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej len zákon č. 253/1998). A preto ak by žalovaný pristúpil k zrušeniu trvalého pobytu mohlo práve týmto konaním dôjsť k inému zásahu orgánu verejnej správy, a to k zásahu do práv pána U. V..

12. Žalovaný vyhodnotil, že existuje medzi žalobkyňou a pánom U. V. spor, a preto nerozhodol o zrušení trvalého pobytu pána U. V. a strany odkázal na súdne konanie, nakoľko žalovaný nie je oprávnený

otázku existencie vlastníckeho, spoluvlastníckeho, užívacieho alebo akéhokoľvek iného práva vyriešiť. Ohľadom uvedeného podľa vedomosti žalovaného žalobkyňa iniciovala spor o vypratanie nehnuteľnosti, ktorý je prejednávaný na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7C/7/2021.

13. Na vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe žalobkyňa reagovala replikou v ktorej uviedla, že zotrúva na všetkých doposiaľ tvrdených argumentoch a navyše len dodáva, že otázka existencie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na LV č. 611 nie je vôbec sporná, pretože dôkazy predložené žalobkyňou v rámci tohto súdneho konania a taktiež v rámci súdneho konania vedeného Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7C/7/2021 jednoznačne potvrdzujú, že výlučnou vlastníčkou je žalobkyňa. Súdne konanie vedené pod sp. zn. 7C/7/2021 nie je sporom o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ale konaním o vypratání nehnuteľností, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, a ktoré U. V. k dnešnému dňu užíva bez existencie akéhokoľvek právneho titulu.

14. K námietke žalovaného týkajúcej sa nepodania správnej žaloby včas žalobkyňa poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžnz/2/2015 zo dňa 28.04.2016.

15. V závere skonštatovala, že postup žalovaného je bezpochyby iným zásahom orgánu verejnej správy podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, ktorým žalovaný priamo (bezprostredne) a v rozpore so zákonom zasahuje do práva žalobkyne na ochranu vlastníctva a s ním priamo súvisiaceho práva žalobkyne ako výlučnej vlastníčky rodinného domu domáhať sa v súlade so zákonom zrušenia záznamu o trvalom pobyte U. V., ktorý nedisponuje vlastníckym, spoluvlastníckym a taktiež ani užívacím právom k tomuto rodinnému domu a súčasne ide o zásah, ktorého následky trvajú aj v súčasnosti, keďže k dnešnému dňu nedošlo zo strany žalovaného k zrušeniu trvalého pobytu U. V..

16. Na repliku žalobkyne reagoval žalovaný duplikou v ktorej uviedol, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 7C/7/2021 sa súd bude musieť vysporiadať aj s prejudiciálnou otázkou, ktorá sa týka samotnej existencie vlastníckeho či užívacieho práva k nehnuteľnostiam na LV č. 611. Pred právoplatným rozhodnutím súdu vo veci vypratania nehnuteľnosti preto nie je možné uzavrieť, či U. V. je alebo nie je vlastníkom či užívateľom rodinného domu. Žalovaný sa tiež ohradil voči tvrdeniam žalobkyne, že žalovaný má vo vzťahu k pánovi U. V. väzby a že z dôvodu takýchto väzieb malo dôjsť k cielenému odmietnutiu zrušenia jeho trvalého pobytu. Tieto tvrdenia sú nepreukázané a nepravdivé.

17. V závere žalovaný dodal, že iný zásah orgánu verejnej správy sa musí prejaviť navonok, a to priamym dotykom na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej, resp. právnickej osoby, čo žalobca nijako nepreukázal.

názor správneho súdu

18. Správny súd konajúc v súlade s ustanoveniami zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj SSP) preskúmal žalobou napadnutý iný zásah orgánu verejnej moci a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 107 ods. 2 SSP) vyhlásil uznesenie, ktorým žalobu ako nedôvodnú zamietol a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

19. Podľa § 2 ods. 1 a 1 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon o hlásení pobytu občanov SR), občan hlási v rozsahu ustanovenom týmto zákonom miesto, začiatok a skončenie svojho pobytu obci, v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice hlási tieto údaje mestskej časti a vo vojenskom obvode príslušnému úradu (ďalej len „ohlasovňa“). Pobytom na účely evidencie pobytu občanov sa rozumie trvalý pobyt a prechodný pobyt.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona o hlásení pobytu občanov SR, trvalý pobyt je pobyt občana spravidla v mieste jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt.

21. Podľa § 3 ods. 2 zákona o hlásení pobytu občanov SR, trvalý pobyt má občan len v budove alebo jej časti, ktorá je označená súpisným číslom alebo súpisným a orientačným číslom a je určená na bývanie, ubytovanie, alebo na individuálnu rekreáciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Za časť budovy sa považuje aj byt.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona o hlásení pobytu občanov SR, prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove uvedenej v odseku 2 ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter.

23. Podľa § 7 ods. 1 písm. f/ zákona o hlásení pobytu občanov SR, ohlasovňa záznam o trvalom pobyte zruší na návrh vlastníka alebo všetkých spoluvlastníkov budovy alebo jej časti občanovi, ktorý nemá k budove alebo jej časti žiadne užívacie právo; návrh nemožno podať voči vlastníkovi alebo spoluvlastníkovi budovy alebo jej časti, manželovi alebo nezaopatrenému dieťaťu vlastníka alebo spoluvlastníka budovy alebo jej časti.

24. Podľa § 7 ods. 2 písm. d/ zákona o hlásení pobytu občanov SR, pri podaní návrhu na zrušenie trvalého pobytu podľa odseku 1 písm. f) musia byť ohlasovní predložené okrem dokladov uvedených v § 3 ods. 8 aj tieto doklady: dohodu o zrušení alebo obmedzení užívacieho práva alebo právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení alebo obmedzení užívacieho práva, ak bolo vydané.

25. Podľa § 26 ods. 1 zákona o hlásení pobytu občanov SR, ministerstvo riadi výkon štátnej správy na úseku hlásenia a evidencie pobytu občanov a registra. Činnosť obcí, mestských častí hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava a mestských častí mesta Košice na úseku hlásenia a evidencie pobytu občanov a registra je preneseným výkonom štátnej správy.

26. Podľa § 26 ods. 2 zákona o hlásení pobytu občanov SR, na postup štátnych orgánov, obcí, iných právnických osôb a fyzických osôb a na ich úkony vykonávané podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

27. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

28. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

29. Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

30. Podľa § 252 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

31. Podľa § 261 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne.

32. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že vyššie citované zákonné ustanovenia sú definíciou iného zásahu orgánu verejnej správy a opatrenia orgánu verejnej správy správny. Základnou úlohou súdu v konaní podľa § 252 a nasl. SSP je preveriť, či sa žalobkyňa skutočne prostredníctvom svojej žaloby domáha súdnej ochrany proti inej aktivite orgánu verejnej správy (materiálna stránka verejnej správy) a či žalobkyňou označený orgán verejnej správy skutočne takúto aktivitu vykonal (formálna stránka verejnej správy). Z citovaného ustanovenia § 252 ods. 1 SSP zároveň vyplýva, že pre poskytnutie

súdnej ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je nevyhnutné kumulatívne splnenie podmienok, a to aby išlo o zásah orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím resp. opatrením, zásah bol zameraný proti žalobkyni alebo v jeho dôsledku priamo proti nej vykonaný, zásah trvá alebo hrozí jeho opakovanie, žaloba bola podaná do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa žalobkyňa o zásahu dozvedela, a súčasne nie neskôr ako dva roky od vykonania zásahu. Na rozdiel od rozhodnutia či opatrenia orgánu verejnej správy má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, čiže neprebehlo o ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého (bezprostredného) uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom.

33. Podľa právnej teórie pri zásahu orgánu verejnej správy ide obvykle o aktívne úkony správnych orgánov alebo iných súčastí verejnej správy v rámci výkonu verejnej moci súvisiace s výkonom správnej činnosti. Právna teória sa teda v zásade zhoduje v tom, čo zásahom nie je. Zásahom nie je vydanie právneho predpisu, vydanie rozhodnutia či opatrenia a nie je ním ani nečinnosť. Aj ustálená judikatúra považuje za iný zásah orgánov verejnej správy zásah proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupoch orgánu verejnej správy alebo v jeho činnosti, úkone, pokyne a podobne. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv, teda o porušenie konkrétneho práva, ktorý zásah trvá alebo trvajú jeho dôsledky, či hrozí jeho opakovanie.

34. Uvedené je dôležité z toho hľadiska, že Správny súdny poriadok obsahuje viacero rôznych prostriedkov súdnej nápravy pochybení alebo nedostatkov verejnej správy, pričom výber konkrétneho prostriedku je ponechaný celkom na dispozičnej vôli účastníka konania. Súd konajúci v správnom súdnom procese nesmie vo vzťahu k zvolenému prostriedku súdnej nápravy účastníkom, zaujať žiadne iné hodnotiace stanovisko ako iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne, pričom ho nesmie v konaní upozorňovať na prípadnú nevhodnosť ním zvoleného prostriedku súdnej ochrany, resp. mu radiť iný konkrétny prostriedok.

35. Zmyslom danej právnej úpravy je posilnenie ochrany fyzických a právnických osôb pred takými zásahmi, ktoré nie sú založené na konkrétnom rozhodnutí či opatrení orgánu verejnej správy, ale spočívajú vo faktickej činnosti a vyžadujú si súdnu pomoc vo forme nápravy tohto pre žalobkyňu spoločensky neúnosného stavu, čo sa v danom prípade podľa názoru správneho súdu neuskutočnilo.

36. Vychádzajúc z obsahu spisu a žalobkyňou tvrdeného iného zásahu orgánu verejnej správy spočívajúceho v tom, že jej žalovaný správny orgán oznámil, že nemôže pristúpiť k zrušeniu trvalého pobytu pána U. V., podľa právneho názoru súdu bol právny prostriedok súdnej nápravy žalobkyňou zvolený nesprávne, pretože v preskúmanom prípade nešlo o útok orgánu verejnej moci proti subjektívnym právam žalobkyne, ktorý by bol spočíval v nezákonnom zásahu orgánu verejnej správy, v jeho úkone alebo v jeho pokyne, čím neboli naplnené zákonné predpoklady namietaného iného zásahu orgánu verejnej správy. Ak žalobkyňa namietala nesprávny procesný postup žalovaného pri nezrušení trvalého pobytu pána U. V., tak v prípade súdneho prieskumu administratívneho rozhodnutia resp. opatrenia ako výsledku tohto postupu resp. tohto konania, tak túto skutočnosť mohla namietat' podaním všeobecnej správnej žaloby.

37. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju uznesením podľa § 261 SSP zamietol.

38. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 a nasl. SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žalobkyňa nemala vo veci celkom ani sčasti úspech, a preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému voči žalobkyni nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobkyne spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajský súd v Košiciach v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia uznesenia. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté bolo napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g/ až i/ SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.